

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. februar 2015
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Michael de Thurah
Sagsnr.: 2014-0030-2817
Dok.: 1405560

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 223 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 223 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilket formål det tjener at nedlægge navneforbud i sager af den karakter, som sagen om den hovedmistænkte i drabsforsøget på Lars Hedegaard, jf. artiklen i Ekstra Bladet den 26 november 2014 ”Sigtet for Hedegaard-attentat fredes af domstole”, herunder også set i forhold til at navnet allerede er tilgængeligt for offentligheden?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Københavns Politi, der behandler straffesagen om drabsforsøget på Lars Hedegaard, og fra Statsadvokaten i København. Københavns Politi har oplyst følgende:

”I henhold til retsplejelovens § 31, stk. 1, nr. 2, kan retten i straffesager forbyde, at der sker offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for sigtede (tiltalte) eller andre under sagen nævnte personer, eller at den pågældendes identitet på anden måde offentliggøres (navneforbud), når offentlig gengivelse vil udsætte nogen for unødvendig krænkelse.

Det fremgår desuden af retsplejelovens § 31, stk. 3, at retten ved afgørelsen om navneforbud skal tage hensyn til lovovertrædelsens grovhed og samfundsmæssige betydning.

I den konkrete sag afsagde Retten på Frederiksberg den 30. april 2014 efter anmodning fra forsvareren kendelse om navneforbud for så vidt angår den person, der er varetægtsfængslet in absentia som sigtet for drabsforsøget på Lars Hedegaard. Anklagemyndigheden protesterede ikke mod navneforbuddet.

Retten fandt efter sigtelsens karakter – og idet den pågældende var varetægtsfængslet in absentia og dermed ikke havde haft lejlighed til at udtale sig – at offentlig gengivelse af sigtedes navn, stilling eller bopæl vil udsætte denne for unødvendig krænkelse, jf. retsplejelovens § 31, stk. 1, nr. 2. Retten fandt endvidere, at de i retsplejelovens § 31, stk. 3, nævnte hensyn ikke talte imod nedlæggelse af navneforbuddet.

Den 30. oktober 2014 tog Retten på Frederiksberg på ny stilling til spørgsmålet om navneforbud i sagen, idet en journalist fra Ekstra Bladet havde fremsat anmodning om ophævelse af navneforbuddet.

Den del af retsmødet, hvor henholdsvis forsvareren og anklagemyndigheden redegjorde for sagen og procederede spørgsmålet om ophævelse af navneforbud, foregik for lukkede døre af hensyn til sagens oplysning, hvorfor der ikke i denne besvarelse kan redegøres nærmere herfor. Byretten besluttede herefter, at der ikke efter nedlæggelse af navneforbuddet den 30. april 2014 ses at være fremkommet nye oplysninger, der kan begrunde en ophævelse af navneforbuddet, og Ekstra Bladets begæring blev derfor ikke taget til følge.

Ekstra Bladet kærede byrettens kendelse, og den 24. november 2014 stadfæstede Østre Landsret kendelsen. Landsretten anfører i kendelsen, at den pågældende er sigtet for forsøg på manddrab og varetægtsfængslet in absentia, han er ikke blevet afhørt til sigtelsen, og varetægtsfængslingen er sket i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, idet retten blandt andet har fundet, at der er begrundet mistanke om, at den pågældende har gjort sig skyldig i forsøg på manddrab. På den baggrund tiltræder landsretten, at der ikke er grundlag for at ophæve det nedlagte navneforbud, idet offentlig gengivelse af den sigtedes navn, stilling eller bopæl vil udsætte ham for en unødvendig krænkelse.

Det forhold, at den sigtedes navn eventuelt skulle være gengivet i udenlandske medier på trods af navneforbuddet afsagt af en dansk domstol, fører efter Københavns Politis opfattelse ikke til, at offentligheden her i landet nødvendigvis har kendskab til den pågældendes navn, og giver således ikke grundlag for en ændret vurdering af rettens kendelse.”

Statsadvokaten i København har oplyst, at hun kan henholde sig til Københavns Politis besvarelse. Statsadvokaten har endvidere henvist til en afgørelse om navneforbud gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2010, side 1427, hvor Højesteret slog fast, at forudgående offentlig omtale på internettet af tiltaltes navn i forbindelse med en straffesag ikke medførte, at der ikke kunne nedlægges navneforbud. I den pågældende sag blev byretten og landsrettens afgørelse om navneforbud og dørlukning stadfæstet.”